

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๕๙/๒๕๕๘

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๐ (ปรับปรุง ๒๕๕๘)

เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๑ (๒/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๙๗/๒๕๕๗ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๐ เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน

ข้อ ๓ ให้ใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๐ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

**การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน**

คำแถลงการณ์

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 20 เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2557 (IFRIC Interpretation 20 : Stripping Costs in the Production Phase of a Surface Mine (Bound Volume 2015 Consolidated without early application))

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีการปรับปรุงจากฉบับเดิม โดยปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558)

เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน

อ้างอิง

ความเป็นมา

1

ขอบเขต

6

ประเด็นปัญหา

7

มติ

8

ภาคผนวก ก

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดิน ในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 1 ถึง 16 และ ภาคผนวก ก

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน

อ้างอิง

- กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินค้าคงเหลือ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดินอาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (เมื่อมีการประกาศใช้)

ความเป็นมา

- 1 ในการดำเนินการทำเหมืองผิวดิน กิจกรรมอาจพบว่าการจำเป็นที่จะนำของเสียในเหมืองออกไป (“ดินและหินที่ปกคลุมอยู่บนชั้นของแร่”) เพื่อให้เข้าถึงแหล่งสินแร่ โดยกิจกรรมการนำของเสียในเหมืองออกไปนี้ เรียกว่า “การเปิดหน้าดิน”
- 2 ในระหว่างขั้นตอนการพัฒนาเหมือง (ก่อนที่จะเริ่มการผลิต) ต้นทุนการเปิดหน้าดินมักจะถูกตั้งขึ้นเป็นสินทรัพย์ราวกับเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนในการปลูกสร้างอาคาร การพัฒนา และการก่อสร้างเหมือง ซึ่งเสื่อมค่าได้ ต้นทุนเหล่านี้จะถูกคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีจำนวนผลผลิต โดยเริ่มคิดค่าเสื่อมราคาเมื่อมีการเริ่มต้นการผลิต
- 3 กิจกรรมเหมืองแร่อาจยังคงเอาดินและหินที่ปกคลุมอยู่บนชั้นของแร่ ออกและเกิดต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตของการทำเหมือง
- 4 วัตถุที่นำออกไปตอนเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตมักไม่จำเป็นต้องเป็นของเสียทั้งหมด แต่มักจะมีสินแร่และของเสียรวมกัน อัตราส่วนของสินแร่ต่อของเสียสามารถเป็นอัตราที่ต่ำจนถึงขนาดที่ไม่คุ้มค่าทางเศรษฐกิจหรือสูงจนก่อให้เกิดกำไร การเปิดหน้าดินซึ่งมีอัตราส่วนของสินแร่ต่อของเสียต่ำ อาจจะทำให้เกิดวัตถุที่สามารถนำไปใช้ได้ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการผลิตสินค้าคงเหลือ การเปิดหน้าดินอาจทำให้เข้าถึงวัตถุระดับลึกลงไปที่มีอัตราส่วนของสินแร่ต่อของเสียที่สูงขึ้นอีกด้วย ดังนั้น กิจกรรมการเปิดหน้าดินก่อให้เกิดประโยชน์ถึงสองอย่างคือสินแร่ที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตสินค้าคงเหลือ และความสามารถที่ดีขึ้นในการเข้าถึงปริมาณวัตถุที่จะขุดในอนาคตได้เพิ่มมากขึ้น

- 5 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะพิจารณาว่าเมื่อใดที่ควรจะบันทึกบัญชีและวิธีการใดทางบัญชีในการบันทึกประโยชน์ทั้งสองชนิดแยกออกมาต่างหากจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน รวมทั้งวิธีการวัดผลประโยชน์เหล่านี้ในตอนเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลังการรับรู้มูลค่าเริ่มแรก

ขอบเขต

- 6 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้กับต้นทุนการนำของเสียออกไปที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการทำเหมืองผิวดินในช่วงการผลิต (“ต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิต”)

ประเด็นปัญหา

- 7 ประเด็นที่ระบุในการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้แก่
- 7.1 การรับรู้ต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิตเป็นสินทรัพย์
 - 7.2 การวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน และ
 - 7.3 การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้มูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน

มติ

การรับรู้ต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิตเป็นสินทรัพย์

- 8 ในกรณีที่ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินรับรู้ในรูปแบบของสินค้างเหลือที่ผลิตได้ กิจการต้องบันทึกต้นทุนในกิจกรรมการเปิดหน้าดินตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *สินค้างเหลือ* (เมื่อมีการประกาศใช้) ในกรณีที่ประโยชน์ที่ได้รับคือการเข้าถึงสินแร่ได้ดีขึ้น กิจการต้องรับรู้ต้นทุนเหล่านี้เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหากเข้าเงื่อนไขที่กำหนดในย่อหน้าที่ 9 ซึ่งการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้หมายถึงสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่เป็น “สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน”
- 9 กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้
- 9.1 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต (สามารถเข้าถึงมวลสินแร่ได้ดีขึ้น) ที่จะเกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน
 - 9.2 กิจการสามารถระบุส่วนประกอบของมวลสินแร่ที่สามารถเข้าถึงได้ดีขึ้น และ
 - 9.3 ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเปิดหน้าดินที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบดังกล่าวสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ

- 10 สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินต้องบันทึกบัญชีเป็นส่วนเพิ่มหรือส่วนที่เพิ่มมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีอยู่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินจะบันทึกเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ที่มีอยู่
- 11 สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินจะจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนเช่นเดียวกับสินทรัพย์ที่มีอยู่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ลักษณะของสินทรัพย์ที่มีอยู่จะกำหนดว่ากิจกรรมจัดประเภทสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

การวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน

- 12 กิจกรรมต้องวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินด้วยราคาทุน ซึ่งเป็นต้นทุนสะสมที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการดำเนินกิจกรรมการเปิดหน้าดินที่ทำให้การเข้าถึงองค์ประกอบของสินแร่ได้ดีขึ้น รวมถึงการปันส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตที่เกี่ยวข้องโดยตรง การดำเนินการบางอย่างอาจเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับกิจกรรมการเปิดหน้าดิน ซึ่งตามแผนของกิจกรรมการเปิดหน้าดินไม่จำเป็นต้องมีการดำเนินการบางอย่างเหล่านี้ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานดังกล่าวต้องไม่รวมอยู่ในต้นทุนของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน
- 13 ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินและสินค้านำไปผลิตได้ไม่สามารถระบุแยกได้ กิจกรรมต้องปันส่วนต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิตระหว่างสินค้านำไปผลิตได้และสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินโดยใช้เกณฑ์การปันส่วนที่อ้างอิงจากตัววัดการผลิตที่เกี่ยวข้อง ตัววัดการผลิตดังกล่าวจะถูกใช้คำนวณสำหรับส่วนประกอบของมวลสินแร่ซึ่งระบุได้ และจะถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์เทียบเคียงในการระบุระดับของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เกิดในอนาคตจากกิจกรรมที่ได้เกิดขึ้นแล้ว ตัวอย่างของตัววัดการผลิตดังกล่าวได้แก่
 - 13.1 ต้นทุนของสินค้าที่ผลิตได้เปรียบเทียบกับต้นทุนที่คาดว่าจะเกิด
 - 13.2 ปริมาณของเสียที่สกัดออกไปเปรียบเทียบกับปริมาณของเสียที่คาดว่าจะสกัดออกไปจากปริมาณสินแร่ที่ผลิต และ
 - 13.3 ปริมาณแร่ที่มีอยู่ในสินแร่ที่สกัดได้เปรียบเทียบกับปริมาณแร่ที่คาดว่าจะสกัดได้จากปริมาณสินแร่ที่ผลิต

การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้มูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน

- 14 ภายหลังการรับรู้เริ่มแรก สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือราคาที่ดีที่สุดใหม่ หักด้วยค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายและหักขาดทุนจากการด้อยค่าในลักษณะเดียวกันกับสินทรัพย์ที่มีอยู่ ซึ่งสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินรวมอยู่เป็นส่วนหนึ่ง
- 15 สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินต้องคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายอย่างเป็นระบบตลอดอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ของส่วนประกอบที่ระบุได้ของมวลสินแร่ที่สามารถเข้าถึงได้มากขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน วิธีจำนวนผลผลิตต้องนำมาใช้ ยกเว้นวิธีอื่นมีความเหมาะสมกว่า
- 16 อายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ของส่วนประกอบที่ระบุได้ของมวลสินแร่ซึ่งใช้ในการคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินจะแตกต่างจากอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ซึ่งใช้ในการคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายเหมืองและอายุสินทรัพย์ที่เกี่ยวกับเหมือง ข้อยกเว้นจากกรณีดังกล่าวจะจำกัดเฉพาะบางสถานการณ์เมื่อกิจกรรมการเปิดหน้าดินได้ให้การเข้าถึงที่เพิ่มขึ้นของมวลสินแร่ส่วนที่เหลือทั้งหมด ตัวอย่างของกรณีนี้อาจเกิดขึ้นในช่วงสุดท้ายของอายุการให้ประโยชน์ของเหมือง เมื่อส่วนประกอบที่ระบุได้แสดงถึงการสกัดมวลสินแร่ในช่วงสุดท้าย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ก

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้และมีฐานะเทียบเท่ากับส่วนอื่นๆ ของการตีความฉบับนี้

- ก.1 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- ก.2 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิตที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่เริ่มต้นของงวดที่นำมาเปรียบเทียบล่าสุด
- ก.3 ณ วันที่เริ่มต้นของงวดที่นำมาเปรียบเทียบล่าสุด สินทรัพย์ใดๆ ที่เคยรับรู้ก่อนหน้าซึ่งเกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิต (สินทรัพย์ที่เกิดจากการเปิดหน้าดินในอดีต) ต้องจัดประเภทใหม่เป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ที่มีอยู่ ซึ่งกิจกรรมการเปิดหน้าดินนั้นเกี่ยวข้องกับเฉพาะในกรณีที่ยังสามารถระบุส่วนประกอบของมวลสินแร่ที่ยังเหลืออยู่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่เกิดจากการเปิดหน้าดินในอดีตดังกล่าว ยอดคงเหลือดังกล่าวต้องมีการคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายตลอดอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ของการระบุส่วนประกอบของมวลสินแร่ซึ่งสินทรัพย์ที่เกิดจากการเปิดหน้าดินในอดีตเกี่ยวข้อง
- ก.4 หากไม่สามารถระบุส่วนประกอบของมวลสินแร่ซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่เกิดจากการเปิดหน้าดินในอดีตที่เกี่ยวข้อง สินทรัพย์ดังกล่าวต้องรับรู้รายการในกำไรสะสมต้นงวด ณ วันที่เริ่มต้นของงวดที่นำมาเปรียบเทียบล่าสุด

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

รองศาสตราจารย์ ดร.วรงค์ดี	ทุมมานนท์	ประธานคณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อังครัตน์	เพ็ริยบจริยวัฒน์	ที่ปรึกษา
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	ที่ปรึกษา
ดร.ศุภมิตร	เตชะมนตรีกุล	กรรมการ
ดร.สันติ	กีระนันท์	กรรมการ
นายณรงค์	พันดาวงษ์	กรรมการ
นางพรกมล	ประยูรสิน	กรรมการ
นางสาววันดี	สิ้วรวัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบุรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวจอมขวัญ	จันทร์ผา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวจริยาธร	เฉลิมชวลิต)	กรรมการ
(นางสาวประภาพร	สหปรีชานนท์)	กรรมการ
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นายสาโรช	ทองประคำ)	กรรมการ
(นางธัญพร	ตันติยวงศ์)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวปรียานุช	จิ่งประเสริฐ)	กรรมการ
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวพวงชนนถ	จริยะจินดา)	กรรมการ
(นางภัทรา	ไชว์ศรี)	กรรมการ
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นายธวัชชัย	เกียรติกวานกุล)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ
ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

นางสาวจงจิตต์ ผู้แทนกรมสรรพากร (นางลัชฌานันท์ ลักษมีธนานันต์) (นายนพโรจน์ ศรีประเสริฐ)	หลักภัย	ประธานอนุกรรมการ ที่ปรึกษา ที่ปรึกษา
ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (นางสาวสุภา กิจศรีนภดล) (นายพัฒนพงศ์ อธิธิผลิน)		ที่ปรึกษา ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (นางสาวพวงขมมาถ จริยะจินดา)		ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พนา	ปัทธวัชชัย	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศรุต	ศรีบุญนาถ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ดร.นันทนวล	ศุภธาดา วิเศษสรรพ	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
นายเกรียง	วงศ์หนองเตย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นายพิชิต	ลีละพันธ์เมธา	อนุกรรมการ
นายวินิจ	ศิลามงคล	อนุกรรมการ
นายศิระ	อินทรกำธรชัย	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (นางสาวสุนทรา ตีละกุล) (นางสาวภาสินี จันทรมโกลี)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย (นางสาวปริญญานุช จิ่งประเสริฐ) (นางสาวยุพิน เรืองฤทธิ์)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ (นางสาวอารีวัลย์ เอี่ยมติลภวงค์) (นางสาวภมรรวรรณ เสียงสุวรรณ)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (นางสาวธัญพร อธิกุลวริน)		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อังครัตน์	เพ็ริยบจริยวัฒน์	ที่ปรึกษา
ดร.จิรดา	เพทายบรรลือ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวกัญญาณัฐ	ศรัรัตน์ชัชวาลย์	อนุกรรมการ
นางฐานิตา	อ่ำสำอางค์	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชชานานนท์	อนุกรรมการ
นายไพศาล	บุญศิริสุขะพงษ์	อนุกรรมการ
นายอุดมศักดิ์	บุศรานีพรรณ	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวอังคณา	นันทวดีพิศาล)	อนุกรรมการ
(นางสาวแทนฟ้า	ชาติบุตร)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาวรารวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวยุพิน	เรืองฤทธิ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
นายกิตติ	เตชะเกษมบัณฑิตย์	อนุกรรมการและเลขานุการ